

ΝΕΟΛΟΓΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 1 Δεκεμβρίου 1891.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική Έπιθεώρησις.—Χαρίλαος Τρικούπης (μετά εικόνας).—**Πρό τής Εικόνας Της** (Έλεγεΐον).—**Οί γάμοι τής Σοφίας Παλαιολόγου.**—**Ποικίλα.**—«**Η Αιθιοπία**».—(Καμίλλου Φλαμαριώνας) **Άστροφα όνειρα** (διήγημα).—**Ο Έμπιστος** (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὰ σπουδαιότερα τῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ζητημάτων εἶναι ἀναμφηρόστως τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, ἃς συνήψαν αἱ δύο σύμμαχοι αὐτοκρατορίαι καὶ τὸ παπικὸν ζήτημα, τὸ τοσοῦτο τοῦς ἐν Ἰταλία συνταράξαν ἐπὶ ταῖς δηλώσεσι τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς μοναρχίας, ἀπαντῶντος εἰς τὸν κληρικὸφθόρα βουλευτὴν κ. Τσάλιγγερ. Μετὰ πολλὰς ἐν Βιέννῃ συνδιασκέψεις τῶν ἀρμοδίων ἐπιτροπῶν κατορθώθη ἡ ἐπίτευξις ὁμοφωνίας καὶ ἡ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ὑπογραφή τοῦ κειμένου τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης, ἣν ὑπέγραψαν ἐκ μέρους μὲν τοῦ γερμανοῦ μονάρχου ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ παρὰ τῆ αὐτοκρατορικῆ τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ αὐλῆ, πριγκιπῆ Ἐρρίκος Ρέου, ἐκ μέρους δὲ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς αὐτοῦ κόμης Καλνόνκης. Ἡ συνθήκη, περιλαμβάνουσα 25 ἄρθρα συνοδεύεται ὑπὸ πολλῶν προσαρτημάτων, σελίδας ὅλας ἐν ταῖς οὐγγρικάς ἐφημερίσι κατεχόντων καὶ αποτελούντων ὀγκώδη τόμον, σπανίως ἰσῶς ἀπαντῶντα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν· ἀλλ' ὅπως πλήρες περιβληθῆ νόμου κύρος ἀνάγκη νὰ τύχη καὶ τῆς ἐπιδοκμασίας καὶ τῆς ψήφου τῶν ἔθνικῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν συμβαλλομένων μερῶν. Καὶ μέχρι μὲν τῶν σημείων τούτων τὸ πρᾶγμα ἰδιωτικὸν ὄλωσ φέρει χαρακτῆρα· ἀλλ' ἐν τῇ ἐφαρμογῇ περιβληθῆσεται γενικὸν χαρακτῆρα συνεπεία τῶν παρατηρουμένων τάσεων ἐν ἑκατέρᾳ τῶν συμβαλλομένων αὐτοκρατοριῶν ὅπως αποτελέσωσιν ἐμπορικὸν καὶ τελωνειακὸν σύνδεσμον, περιλαμβάνοντα τὰ πλεῖστα τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ὡς τοῦτο τρανώτατα δείκνυται ἐκ τῶν προσσηρημένων τῇ εἰρημένῃ ἀστρογερμανικῇ συνθήκῃ, τῇ ὑποβληθείσῃ ἤδη εἰς τὰς βουλὰς Βιέννης καὶ Πέστης, παραπλησίον συμβάσεων τῆς

μοναρχίας τῶν Ἀψβούργων μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ μετὰ τοῦ Βελγίου. Ἐν τῷ δημοσιευμένῳ κειμένῳ τῆς αὐστρογερμανικῆς συνθήκης δὲν διαβλέπεται τὸ πνεῦμα τῶν μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικῶν συνθηκῶν, αἵτινες, συντεταγμέναι κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν πρὸ τριακονταετίας τῇ ἐπινεύσει Ναπολέοντος τοῦ Γ' συνομολογηθειῶν καὶ διεπουσῶν τὰ κατὰ τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τῆς Εὐρώπης ἄχρι τοῦ νῦν, βασίζονται ἐπὶ τῆς ἐλευθέρως ἀνταλλαγῆς καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ διεθοῦς ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας· παρατηρεῖται μᾶλλον τάσις προστατευτικῆ ὑπὲρ τῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν μὴ τοιοῦτων, τάσις ἀπολήγουσα εἰς ζημίαν τῆς γαλλ. δημοκρατίας, παρὰ τὴν Φραγκφούρτειον συνθήκην, ἥτις ἀναγράφουσα τὸν ὄρον τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους ἐν ταῖς μετὰ τῆς Γερμανίας ἐμπορικῆς συναλλαγῆς, ἠδύνατο νὰ ἐρμηνευθῆ ὑπὲρ τῆς Γαλλίας καὶ νὰ συντελέσῃ ὅπως αὕτη ἀπολυτρωθῆ τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ, τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνισχυθῆ ἔτι μᾶλλον διὰ τῆς προσελεύσεως τῆς Ἑλβετίας εἰς τὸν ἐμπορικὸν συνασπισμὸν τῶν καὶ πολιτικῶν συμμάχων αὐτοκρατοριῶν καὶ διὰ τῆς προσχωρήσεως καὶ αὐτῆς ἐπὶ τῆς φιλελευθέρως Ἀγγλίας. Ἀλλὰ τὴν κατὰ τῆς δημοκρατίας βλάβην μείζονα ἔτι καθίστησιν ἡ τάσις τῶν ἐν διαδικῆ μοναρχία ὅπως εἰς τὸν ἐμπορικὸν συνασπισμὸν συμπαράσῃ καὶ αὐτὰ τὰ τοῦ Αἴμου κράτη, ἅπερ πρᾶγματι μεγάλην ἔχοντα συμπάθειαν πρὸ τὴν Γαλλίαν ἠύχοντο τὴν παγίωσιν τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθέρως ἀνταλλαγῆς ἐν τῇ δημοκρατουμένῃ χώρᾳ καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῆς γερμανικῆς καὶ αὐστριακῆς βιομηχανίας, ἥτις διὰ τὸ εὖωνον τῶν προϊόντων αὐτῆς, καίπερ δεκάκις πλέον πληρονομένων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῆς γαλλικῆς, τὰ ὄντως στερεώτατα, κατώρθωσε νὰ προσηλυτίσῃ τοσοῦτο τοῦς ἀνατολικοῦς λαοῦς, ὥστε τὰ γαλλικὰ βιομηχανικὰ προϊόντα φοβερῶς παραγκωνίζονται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων τῆς γερμανικῆς καὶ αὐστριακῆς βιομηχανίας προϊόντων. Τοῦλάχιστον Τουρκία καὶ Ἑλλὰς πολλῶ εὐνοϊκώτερον ἠθέλον διάκεισθαι πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐν ἐμπορικοῖς ζητήματι συνεπεία τῶν πατροπαραδότων φιλικῶν πολιτικῶν τε καὶ ἐμπορικῶν σχέσεων, αἵτινες ὑπὸ τὴν ἐποψίν μὲν τῆς πρώτης χρονολογοῦνται ἀπὸ Σουλεῦμάν τοῦ νομοθέτου, ὑπὸ δὲ ἐν τῆς δευτέρας ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Μαιζόν· οἱ ἐν Παρισίοις ὅμως, παρασυρόμενοι ὑπὸ τῶν αἰτήσεων ἐνίων ἀντιπροσώπων τῆς γεωργίας, ἔγνωσαν νὰ τραπῶσι προστατευτικὴν πολιτείαν, ἥς τὰ ὀλέθρια ἀπο-